

ΡΩΣΣΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ο ΣΚΥΛΟΣ

ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΟΝ ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΟΥ ΙΒΑΝ ΤΟΥΡΓΚΕΝΙΕΦ

—“Αν παραδεχθῆ κανείς τὴν δυνατότητα τοῦ ὑπερφυσικοῦ, τὴν δυνατότητα τοῦ νὰ ἐπεμβάιῃ εἰς τὴν πραγματικὴν ζωὴν—τότε, ἐπιτρέψατέ μου τὸ ἐρώτημα, ποῖος ἔθλος ὑπολείπεται νὰ παλῆ τὸ ἀνθρώπινον μυαλό; εἶπεν δ' Ἀντὸν Στεπάνοβιτς καὶ ἐσταύρωσε τὰ χέρια του εἰς τὸ στήθος του.

Ἐνὸς κρατικοῦ συμβούλου, εἶχε διορισθεῖ εἰς ἰδιόρρυθμὸν τινα διοίκησιν, ὠμιλοῦσε βραδέως, μετρημένα καὶ βαθεῖα καὶ ἔχαιρε μεγάλην ἐκτίμησιν.

Μόλις πρὸ ὀλίγου, ἔλεγον οἱ ἐχθροὶ του, κατῳρθωσε νὰ πάρῃ καὶ τὸν Ταξιάρχην τοῦ Σταυροσλάου.

—“Ἐχετε ἀπολύτως δίκαιον, παρετήρησεν δ' Σκβόρεβιτς.

—Δι' αὐτὸ δὲν δύναται κανεὶς νὰ ἔχῃ ἀντιγωνίαν, προσέθεσεν δ' Κινάρεβιτς.

—Ἀκριβῶς ἢ ἀντίληψίς μου, ἐβεβαίωσε μὲ ἓνα λαρυγγισμόν δ' φιλοξενῶν οἰκοδεσπότης κ. Φιλονοπλέντωβ, ποῦ ἐκάθητο εἰς μίαν γωνίαν.

—Ἐγὼ ὅμως, ὁμολογῶ, δὲν δύναμαι νὰ ἀκολουθῆσω τὴν γνώμην σας, διότι κάποτε συνέβη εἰς ἐμὲ τὸν ἴδιον κάτι ὑπερφυσικόν, εἶπεν ἓνας ἄνθρωπος οὔτε ψηλός, οὔτε κοντός, μεσόκοπος καὶ φαλακρός ποῦ ἔως τότε ἐκάθητο σιωπηλὸς πίσω ἀπὸ τὴν θέρμαστραν..... “Ὅλοι τὸν ἐκοίταξαν ἀμέσως πολὺ περιεργα καὶ ἐρωτηματικά—καὶ ὅλοι ἐσιώπησαν.

Αὐτὸς δ' ἄνθρωπος, ἓνας ὄχι καὶ πολὺ εὐπόρος κτηματίας ἀπὸ τὸ Διαμέρισμα Καλούγκα εἶχεν ἔλθῃ εἰς τὴν Πετρούπολιν μάλιστα πρὸ ὀλίγου. Εἶχε ἄλλοτε ὑπηρετήσῃ ὡς Οὐσάρος.

Ἐχασε τὴν περιουσίαν του, παρητήθη ἀπὸ τὸν στρατὸν καὶ τέλος ἐγκατεστάθη εἰς τὰ ἀγροτικά του κτήματα.

Μὲ τὴν κατάργησιν τῆς Δουλοπαροικίας αἱ πρόσοδοί του ἡλαττώθησαν σημαντικὰ καὶ διὰ τοῦτο εἶχεν ἔλθῃ εἰς τὴν Πετρούπολιν νὰ ζητήσῃ καμμίαν θέσιν. Δὲν εἶχε οὔτε σχέσεις οὔτε ἱκανότητος διὰ νὰ ἐπιδείξῃ, ἐστηρίζετο ὅμως εἰς τὴν φιλίαν ἐνὸς πρῶην συναδέλφου του εἰς τὸν στρατὸν, ἐνῶ ὅλως ἐξαφνικὰ καὶ χωρὶς κανένα λόγον εἶχε σταδιοδρομήσῃ καὶ τὸν ὁποῖον ἄλλοτε εἶχε ἐξυπηρετήσῃ. Ἐκτὸς αὐτοῦ ἐβασίλευτο καὶ εἰς τὴν τύχην του, ἢ ὁποία οὐδέποτε τὸν εἶχε ἐγκαταλείψει:

“Υστερα ἀπὸ ὀλίγας ἡμέρας ἐπέτυχε πράγματι τὴν θέσιν ἐνὸς Ἐπιθεωρητοῦ τῶν κρατικῶν ἀποθηκῶν, μίαν ἀρμετὰ προσοδοφόρον καὶ τιμητικὴν θέσιν, ποῦ ἐκτὸς τῶν ἄλλων δὲν ἀπαιτοῦσε καὶ ἰδιαίτερα προσόντα: Αἱ ἀποθηκῆ καὶ δὲν ἦτο ἐπὶ πλέον ἀκόμη γνωστὸν μὲ τι ἐπρόκειτο νὰ γεμισθοῦν. Καὶ ὅμως τὸ σχέδιον εἶχεν συλληφθεῖ ἀπὸ λόγους κρατικῆς οἰκονομίας.

Ἐντὸν Στεπάνοβιτς ἦτο δ' πρῶτος

ποῦ διέκοψε τὴν γενικὴν σιωπὴν.

—Πῶς, ἀγαπητέ μου κύριε, ἤρχισε, θέλετε εἰς τὰ σοβυρὰ νὰ ἰσχυρισθῆτε, ὅτι σᾶς συ γέβη κάτι τὸ ὑπερφυσικόν, θέλω νὰ εἶπω, κάτι ποῦ δὲν συμφωνεῖ μὲ τοὺς νόμους τῆς φύσεως;

—Ναί, ἀκριβῶς αὐτὸ, ἀπήντησεν ὁ «ἀγαπητὸς κύριος», ὁ ὁποῖος καὶ ὠνομάζετο Πορφόρι Καπιτόνοβιτς.

—Κάτι ποῦ δὲν συμφωνεῖ μὲ τοὺς νόμους τῆς φύσεως, ἐπανέλαβε ὁ Ἄντὸν Στεπάνοβιτς, εἰς τὸν ὁποῖον ἡ φράσις αὐτὴ προφανῶς ἤρесе, σχεδὸν ἐξωργισμένος.

—Ναί, αὐτὸ σκέπτομαι, ἀκριβῶς κάτι σὰν κι' αὐτὸ ποῦ εἴχατε τὴν καλωσύνην νὰ πῆτε.

—Αὐτὸ εἶναι πολὺ παράξενον! Ποῖαν γνώμην ἔχετε κύριοί μου; Εἶπεν ὁ Ἄντὸν Στεπάνοβιτς καὶ προσεπάθησε νὰ δώσῃ εἰς τὴν ἔκφρασίν του κάτι τὸ εἰρωνικόν. Ἄλλὰ δὲν κατῶρθωσε τίποτε ἢ μᾶλλον ὁ κύριος κρατικὸς σύμβουλος ἔλαβε ἓνα ὕφος σὰν νὰ ἤθελε νὰ ἀποφύγῃ μίαν κακὴν ὁσμὴν.

—Ἐπιτρέπετε νὰ σᾶς παρακαλέσωμεν ἀξιότιμε κύριε, ἐξυνέχισεν ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν κτηματίαν ἀπὸ τὴν Καλούγκα, ἐπιτρέπετε ἴσως νὰ σᾶς παρακαλέσωμεν νὰ μᾶς ἀνακοινώσετε τὰς λεπτομερείας ἐνὸς τόσον περιέργου γεγονότος;

—Ἄλλὰ διατὶ ὄχι; Μὲ πολλὴν εὐχαρίστησιν, ἀπήντησεν ὁ κτηματίας. Ἐσπρωξέ τὴν καρτέκλαν του εἰς τὸ μέσον τοῦ δωματίου καὶ ἤρχισε νὰ διηγῆται ὡς ἐξῆς :

—Εἶμαι κύριος, κυριοί μου, πράγμα ποῦ μπορεῖ νὰ γνωρίζετε καὶ ποῦ μπορεῖ νὰ ἀγνοεῖτε, εἶμαι κύριος ἐνὸς μικροῦ κτήματος εἰς τὴν περιφέρειαν Κοζέλκι. Ἄλλοτε τοῦτο μοῦ ἔδιδε κάτι τῶρον δὲν μοῦ δίδει, καθὼς ἀντιλαμβάνεσθε, παρὰμόνον στενοχωρίας. Πολιτικὰ πράγματα δὲν θέλω ἐξ ἄλλου τῶρα νὰ συζητήσω! Εἰς τὸ κτήμα λοιπὸν αὐτὸ ἔχω μίαν μικρὰν ἀδελήν, ἓνα λαχανό-κηπον, μερικὰ ὑποστατικά καὶ τέλος ἓνα μικρὸ σπῆτι διὰ τὸ ἴδιον ἀμαρτωλὸν μου σῶμα..... Ἐκεῖ ἔκατοικοῦσα μόνος μου. Ἐνα βράδυ—θὰ εἶναι ἕξη χρόνια τῶρα—ἐγύρισα ἀργὰ εἰς τὸ σπῆτι. Εἶχα ἀργήσει εἰς τοῦ γείτονά μου, ἤμουν ὅμως τελείως νηφάλιος, ἐγδύθηκα, ἔπεσα εἰς τὸ εἰς τὸ κρεββάτι μου καὶ ἔσβυσα τὰ φῶς.

Τῶρα, φαντασθῆτε κυριοί μου—μόλις ἔσβυσα τὸ φῶς καὶ κάτι κάτω ἀπὸ τὸ κρεββάτι μου ἤρχισε νὰ κινῆται!

Σκέπτομαι: κανένας ποτικὸς; Ὅχι, δὲν ἦτο ποτικὸς:

Κάτι ξύνεται, κάμνει θόρυβον, τρώγεται..... Τέλος τινάζει τὰ αὐτιά του!

Ἄσφαλῶς αὐτὸ εἶναι σκύλος, Ἄλλὰ ἀπὸ ποῦ ἦλθε; Ἐγὼ δὲν διατηρῶ σκύλους· μήπως εἶναι κανένας ξένος; Ἐφώναξα τὸν ὑπηρέτην μου.

Τὸν ἔλεγαν Φιλίκα. Ὁ ὑπηρέτης μου ἦλθε μὲ ἓνα φῶς. Τὶ ἀταξία εἶναι αὐτὴ ἀγαπητέ μου Φιλίκα; τοῦ λέγω. Ἐδῶ εἶναι ἓνας σκύλος κάτω ἀπὸ τὸ κρεββάτι μου. —Τὶ σκύλος; μοῦ λέγει αὐτός. —Ποῦθε θέλεις νὰ τὸ ξέρω, τοῦ ἀπαντῶ, εἶναι ἰδικὴ σου δουλειὰ νὰ φροντίξῃς νὰ μὴ ταράσσεται ὁ κυριὸς σου.

Ὁ Φιλίκα μου σκύβει καὶ ἀρχίζει μὲ τὸ κερὶ εἰς τὸ χέρι νὰ ψάχνῃ κάτω ἀπὸ τὸ κρεββάτι. —Ἄλλὰ ἐδῶ δὲν εἶναι κανένας σκύλος, λέγει εἰς τὸ τέλος. —Σκύβω καὶ ἐγὼ; πράγματι οὔτε ἕγχοσ σκύλου. —Τὶ βλακεία! Κοιτάζω τὸν Φιλίκα, γελᾷ. —Βλάκα, τοῦ λέγω τὶ χάσκεις; Ὁ σκύλος μόλις ἄνοιξες τῆτ πόρτα θὰ ἔφυγε εἰς τὸν διάδρομον καὶ σὺ χάχα δὲν τὸ ἀντελήφθῃς γιατί πάντοτε κοιμᾶσαι. Μήπως σκέπτεσαι ὅτι εἶμαι μεθυσμένος;

Κάτι ἤθελε νὰ μοῦ ἀντεῖπῃ, ἀλλὰ τὸν ἐδιώξα, ἐδιπλώθηκα σὰν μία κουλούρα καὶ δὲν ἤκουσα τίποτε ἄλλο ἐκεῖνο τὸ βράδυ.

Καὶ ὅμως τὴν ἐπόμενῃ νύκτι— γιὰ σκεφθῆτε—ἐπαναλαμβάνεται ἡ αὐτὴ ἱστορία. Μόλις ἔσβυσα τὸ κερὶ ἀρχίζει πάλιν κάτι νὰ ξύνεται καὶ νὰ τινάσῃ τὰ αὐτιά του.

Ἐφώναξα πάλιν τὸν Φιλίκα· ἐκοίταξε πάλιν κάτω ἀπὸ τὸ κρεββάτι, ἀλλὰ καὶ πάλι τίποτε! Τὸν ἐδιώξα, ἔσβυσα τὸ φῶς καὶ—Διάβολε!—ὁ σκύλος εἶναι πάλιν ἐκεῖ.

Εἶμαι βέβαιος, ὅτι εἶναι σκύλος; Ἀκούω πολὺ καθαρὰ πῶς ἀναπνεύει, πῶς μὲ τὰ δόντια του κυνηγᾷ τοὺς ψύλλους.....

Πόσον ὑπερβολικὰ καθαρὰ τὸ ἀκούω! Φιλίκα, φωνάζω πάλιν, ἔλα ἐδῶ, ἀλλὰ χωρὶς φῶς. Ὁ Φιλίκα ἔρχεται—λοιπὸν τὸ ἀκούεις; —Ναί τὸ ἀκούω, μοῦ λέγει. Δὲν μπορῶ νὰ τὸν ἴδω, ἀλλὰ αἰσθάνομαι πῶς ἀπὸ ἀγωνίαν τρέμει εἰς ὄλον του τὸ σῶμα. —Καὶ

τί λέγεις δι' αὐτό; τὸν ἐρωτῶ.—Τί μπορῶ νὰ εἰπῶ, Πορφύρι Καπιτόνοβιτς; Εἶνε διαβολοδουλειά! —"Ε! βλάκα, τοῦ λέγω, σάπα καλλίτερα μὲ τὴ διαβολοδουλειά σου.... Καί οἱ δύο ἐπιπίζαμεν σὰν πουλιὰ, καὶ ἐτρέμαμε σὰν νὰ εἶχαμε πυρετόν. Ἦτο καὶ σκοτάδι.

Ἀνάβω τὸ φῶς. Τίποτε δὲν ἐφαίνετο, τίποτε δὲν ἤκουε κανεὶς.

Οἱ δύο μας ἐστενόμεθα ἐκεῖ ἄσπροι σὰν ἀσβέστης. "Ετσι ἀφῆκα τὸ φῶς ἀναμμένον ἕως τὸ πρωῖ. Λοιπὸν σὰς λέγω θέλετε πιστέψατέ με θέλετε μὴ μὲ πιστεύετε, ὅτι ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ βράδυ ἐπανελαμβάνετο ἡ ἰδία ἱστορία κάθε νύκτα ἐπὶ ἕξ ἐβδομάδας. Τέλος ἐσυνεῖθησα καὶ δὲν ἄφηνά πλέον οὔτε τὸ φῶς ἀναμμένον, διότι μὲ φῶς δὲν μπορῶ

νὰ κοιμηθῶ.

"Ας κάνει ἐκ μέρους του θόρυβον ὅσον θέλει! Κακὸν δὲν θὰ μοῦ προξενήσῃ κανένα.

—Καθὼς βλέπω δὲν ἀνήκετε εἰς τοὺς δειλοὺς, τὸν διέκοψεν μὲ ἓνα ἡμειρωτικὸν καὶ ἡμιπεριφρονητικὸν μειδίαμαδ' Ἀντὸν Στεπάνοβιτς «Βλέπει κανεὶς ἀμέσως τὸν Οὐσάρον!».

—Μπροστά σας ἀσφαλῶς ποτὲ δὲν θὰ ἡσθανόμην φόβον, ἀπήντησεν ὁ Πορφύρι Καπιτόνοβιτς καὶ τὴν σιγμὴν αὐτὴν εἶχεν πραγματικῶς τὴν ὄψιν Οὐσσάρου. «Ἀκούσατε ὅμως καὶ τὴν συνέχειαν».

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ προσεχές)

IBAN ΤΟΥΡΓΚΕΝΙΕΦ

Η ΕΚΔΑΓΚΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ

Ο ΚΑΡΚΙΝΟΣ ΔΕΝ ΕΙΝΕ ΜΕΤΑΔΟΤΙΚΟΣ

Τοῦ Δρ. CL. REGAUD
(μέλους τῆς Ἱατρ. Ἀκαδημίας)

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Τέλος εἰ; τὰς οἰκίας ἔνθα εἶναι συννημένοι πάντες οἱ ὄροι, οὔτινες εἶναι εὐνοϊκοὶ διὰ τὴν ἐκδήλωσιν τῆς μεταδοτικότητος τοῦ καρκίνου δὲν συναντῶ τις οὐδὲ τὸ παραμικρότερον γεγονός ποῦ θὰ ἠπέθαλλε τὴν γνώμην περὶ τῆς μεταδοτικότητος τοῦ καρκίνου.

Ἐρωτᾶται, ὅμως, πάντα ταῦτα εἶναι σύμφωνα καὶ πρὸς τὰ δεδομένα τῆς πειραματικῆς;

"Ἐχουν παρέλθει 20 — 25 ἔτη ἀπὸ τότε ποῦ οἱ καλούμενοι «κλωβοὶ τοῦ καρκίνου» ἔκαμαν κάποιον θόρυβον. Ἐπρόκειτο περὶ ὠρισμένων τῶν ὁσίων οἱ κάτοικοι (οἱ ποικίλοι) ἐνεφάν.ζον μίαν ὑπερβολικὰ ὑψωμένη ἀναλογία προσβολῆς ἐκ καρκίνου

καὶ κυρίως καρκίνου τῶν μαστῶν καὶ τῶν ἐν συγκρίσει πρὸς ἄλλους κλωβῶς τοῦ αὐτοῦ εἶδους. Ἐκεῖθεν καὶ ἡ ἀντίληψις, ὅτι ὁ καρκίνος μετεβιβάζεται διὰ μεταδόεως εἰς τοὺς κατοίκους τῶν «μολυσμένων» κλωβῶν.

Δύο παρατηρήσεις ἐπιβάλλεται νὰ κάμῃ τις ἐνταῦθα.

Δίδουσι δύο ἐξηγήσεις «τῶν κλωβῶν τούτων τοῦ καρκίνου» ἀκριβῶς ἀπεριοριστως.

1ον) Εἰς τὴν ἐποχὴν ποῦ ἠσχολοῦντο μὲ τοὺς κλωβῶς τοῦ καρκίνου δὲν ἔδιδον παρὰ μίαν ἐντελῶς ἀνεπαρκῆ προσοχὴν εἰς τὸν «κληρονομικὸν παράγοντα» τοῦ καρκίνου ἢ μάλλον δὲν ἠσχολοῦντο καθόλου μὲ αὐτόν. Ὅθεν εἶναι πολὺ πιθανόν